

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/971/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budai Központi Kerületi Bíróság 31.Bnyfi.7079/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Budai Központi Kerületi Bíróság 31.Bnyfi.7079/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az indítvány és a bírósági határozat alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó feljelentését a Szentendrei Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya a 2023. december 4-én kelt, 13090/1511-1/2023. bü. számú határozatával a hatósági eljárás megzavarásának vétsége miatt indult büntetőügyben (a továbbiakban: előzményi ügy) elutasította. Az indítványozó azért tett feljelentést, mert – állítása szerint – 2023. szeptember 7-én egy hagyatéki tárgyaláson őt bántalmazták.
- [4] Az indítványozó álláspontja szerint az előzményi ügyben feljelentése elutasítására a nyomozó hatóság és az ügyészség jogsértései, illetve mulasztásai miatt került sor, ezért hivatali visszaélés büntette miatt feljelentést tett. Állította, hogy az előzményi ügyben eljáró rendőrök és ügyészek meg sem próbálták feltárni a tényállást, és a feljelentést elutasító határozat indokolásában foglaltak nem fedik a valóságot.
- [5] A Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a 2024. november 4-én kelt, 2.Nyom.1238/2024. számú határozatával a feljelentést – mivel a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény – elutasította. Az ügyészség a határozat indokolásában kifejtette, hogy a feljelentés és a csatolt iratok – az indítványozó

szubjektív feltételezésén túl – nem tartalmaznak olyan adatot, tényt, amely felvetné a hivatali visszaélés büntettének elkövetését, objektív adatok hiányában a feljelentés nem alapozhatja meg büntetőeljárás megindítását, és nem eredményezheti hivatalos személy büntetőjogi felelősségre vonását. Kiemelte továbbá, hogy az egyedi ügyben eljáró hatóságok intézkedései és döntései az érintett félre nézve hátrányos eredménnyel járhatnak, de önmagában az, hogy az indítványozó valamely hatósági eljárást vagy döntést magára nézve sérelmesnek ítél, nem feleltethető meg a hivatali visszaélés büntette törvényi tényállása szerinti köteleességszegő magatartásnak.

- [6] A feljelentést elutasító határozattal szemben az indítványozó felülbírálati indítvánnyal élt, a határozat hatályon kívül helyezését és nyomozás elrendelését indítványozta.
- [7] A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2025. január 20-án kelt, 31.Bnyfi.7079/2024/2. számú végzésével a felülbírálati indítványt elutasította. A bíróság megállapította, hogy az ügyészség a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény feljelentés vizsgálatára vonatkozó szabályainak betartásával járt el, és alappal mellőzte a feljelentés kiegészítését, továbbá körültekintően vizsgálta, hogy a cselekmény bűncselekménynek minősül-e. Az indítványozó állításával szemben a megállapított tényállás nem hiányos és nem felderítetlen.
- [8] A bíróság is utalt arra, hogy a feljelentés nem tartalmaz konkrét adatot, tényt, amely az eljáró hivatalos személyek kötelezettségszegésére utalt volna, jogtalan hátrány okozásának vagy jogtalan előny szerzésének célzatával. Ezt az indítványozó vélelmezi a számára hátrányos eredménnyel zárult ügyben, amely ekként csupán az eljáró hivatalos személyek szakmai tevékenységének, intézkedéseinek bírálatát jelenti. Ezek alapján a bíróság arra jutott, hogy az ügyészség határozata jogszerű és megalapozott volt.
- [9] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett és hiánypótlási felhívást követően kiegészített (pontosított) alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése, a 28. cikke, a XXV. cikke, a XV. cikk (2) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének és a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 279. § (1) bekezdésében, a 339. § (1) bekezdésében és a 305. §-ában foglaltak sérelmét állította.
- [10] Általánosságban kifejtette: egyértelműen megállapítható, hogy az ügyében eljáró nyomozó hatóságok a hivatali kötelezettségüket megszegték, tevékenységük arra irányult, hogy neki hátrányt okozzanak, a hatóságok hanyag munkavégzése miatt nem került sor feljelentése megfelelő elbírálására, és az elkövető felelősségre vonására. A nyomozó hatóság és az ügyészség válogatott jogsértéseket követett el, elfogultságuk egyértelmű.
- [11] Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán a fegyveregyenlőséget és a kontradiktórius eljárás meglétét hiányolta. Állította, hogy az általa benyújtott

bizonyítékokat (például: látlelet, hangfelvétel és tárgyalási jegyzőkönyvek) a bíróság figyelmen kívül hagyta, a hamis tanúvallomásokat – ideértve a közjegyzőét is – viszont elfogadta.

- [12] A jogorvoslathoz való jog sérelmét jelenti az indítványozó szerint, hogy a bíróság kizárólag formai alapon hozta meg a döntését, a kifogásait, érveit érdemben nem vizsgálta meg, így nem biztosította, hogy ügyét érdemben újra megvizsgálják, ezzel kiüresedett az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített joga.
- [13] Az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét az indítványozó az eljáró bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztásában látja, amely sérti a jogbiztonság elvét, valamint kizárja a támadott döntés ellenőrizhetőségét.
- [14] Az Alaptörvény XXV. cikkét sérti az indítványozó szerint, hogy a nyomozó hatóságok nem fogadták be az általa szabályszerűen megküldött feljelentést, azt állítva, hogy az nem érkezett meg. Feljelentéseit és panaszait a hatóságok érdemben nem vizsgálták, kifogásaira részletes, megalapozott válaszokat nem kapott, így a panaszai benyújtására vonatkozó alapvető joga kiüresedett, annak érdemi tartalma sérült.
- [15] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének sérelmét jelenti az indítványozó olvasatában, hogy a hatóságok egy idő után nem vizsgálták az ügyeit, álláspontja szerint az elkövetőket védik, a sértettek érdekeinek érvényesítését gátolják. A diszkrimináció tilalmának megsértését abban látja, hogy a hatóságok részrehajlóan jártak el, a másik fél állításait hitelesebbnek fogadták el, személye miatt az ő bizonyítékait kisebb súllyal vették figyelembe, ezzel az ő hátrányára súlyos „eljárási egyenlőtlenséget” okoztak.
- [16] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének állított megsértése kapcsán az indokolási kötelezettség megszegésére, bizonyítékainak figyelmen kívül hagyására, részrehajlásra és időhúzásra hivatkozott. Tisztességtelen és részrehajló álláspontja szerint az is, hogy a felülbírálati eljárásban a jogi képviselőt kötelező, ugyanakkor költségmentességet nem engedélyezett számára a hatóság.
- [17] Az indítványozó a Charta 47. cikkének a megsértését is állította amiatt, hogy egyrészt a rendőrség a saját intézkedéseit és döntéseit vizsgálta felül, másrészt a hatóságok tisztességtelen módon, elfogultan hozták meg a döntéseiket, harmadrészt pedig azért, mert nem kapott költségmentességet.
- [18] Az indítványozó állította továbbá, hogy a támadott bírói döntés sérti a Btk. 279. § (1) bekezdésében, a 339. § (1) bekezdésében és a 305. §-ában foglaltakat.
- [19] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [20] 3.1. Az indítványozó panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben terjesztette elő.

- [21] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A felülbírálati indítványt elutasító döntés eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és erre tekintettel alkotmányjogi panasz tárgya lehet {lásd hasonlóan: 3054/2025. (II. 14.) AB végzés, Indokolás [16]; 3269/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [22] 3.2. Az indítványozó a bírói döntés alaptörvény-ellenességét a Charta 47. cikkének sérelmére tekintettel is állította. Az Alaptörvény 24. cikk f) pontja és az Abtv. 32. §-a alapján az Alkotmánybíróság hatásköre kizárólag jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör kezdeményezésére {lásd hasonlóan: 3242/2025. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [30]}, egyedi bírósági ügy kapcsán csak az adott ügyben eljáró bíró kezdeményezheti az előtte folyamatban lévő ügyben.
- [23] Az Alkotmánybíróság erre figyelemmel megállapította, hogy az indítványozó a támadott bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára nem rendelkezik indítványozói jogosultsággal {lásd hasonlóan: 13/2022. (VI. 2.) AB határozat, Indokolás [16]}.
- [24] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [25] Nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, bíróságoknak szóló segédszabály, amely a jogértelmezésre nézve ad iránymutatást {lásd például: 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]}. Mindemellett az Alkotmánybíróság az indítványozónak az indokolási kötelezettséggel összefüggésben ezen alaptörvényi rendelkezés sérelmére vonatkozó érvelését tartalma szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése keretében értékelte.
- [26] A Btk. egyes különös részi tényállásainak állított sérelme kapcsán az Alkotmánybíróság arra mutat rá, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján kizárólag a bírói döntések Alaptörvény-konformitását vizsgálja, egyes Btk. tényállásokba ütközését nem.
- [27] Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXV. cikke, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [28] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.

- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben eleget tesz; tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírósági döntést; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit; valamint kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.
- [30] Ezen feltétel teljesülésének vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXV. cikke vonatkozásában. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd hasonlóan: 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3201/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [16]}. A kérelem tehát e tekintetben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételnek.
- [31] Mindemellett az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító panaszelem kapcsán megjegyzi: gyakorlata kiforrott abban a kérdésben, hogy a bíróság csak akkor sértheti meg az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogosultságot, ha a közigazgatási döntés alapjogsértő voltát a felülvizsgálati eljárásban a bíróság elmulasztotta felismerni {3093/2018. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [43]}. Jelen esetben az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy tárgyát nem közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata képezte, ezért a tisztességes hatósági eljárással kapcsolatban előadottakat az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmével kapcsolatosan értékelte {lásd hasonlóan: 3298/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel.
- [33] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [34] 4.1. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljárással kapcsolatban korábbi döntéseiben már megfogalmazta, hogy nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a

bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {lásd például 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]; 3430/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [19]}.

- [35] A „[...] tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban résztvevő feleknek az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd hasonlóan: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]; 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [36] Az indokolt bírói döntéshez való joggal összefüggő panaszellemmel kapcsolatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljáró bíróság részletesen vizsgálta a nyomozó ügyészség felülbírálattal érintett határozatát, és jutott arra a következtetésre, hogy az megalapozott. Indokolásában kitért arra is a bíróság, hogy a felülbírálati indítvány még egyszerű tényállítást sem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az eljáró hivatalos személyek – kötelességük megszegésével – jogtalan hátrányt kívántak volna okozni az indítványozónak, ennek hiányában az általa előadottak csupán a számára kedvezőtlen eredménnyel zárult eljárás miatt megfogalmazott kritikaként értékelhetők.
- [37] 4.2. A jogorvoslathoz való jog állított sérelme kapcsán az Alkotmánybíróság egyrészt rámutat, hogy az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy a jogorvoslati jogával éljen, ezt meg is tette, a „valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás” {35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]} lehetősége számára biztosított volt. Másrészt az eljáró bíróság – az indítványozó felülbírálati indítványában foglaltak alapján – a nyomozó ügyészség határozatának érdemi vizsgálata alapján állapította meg: a feljelentő csak vélelmezte, hogy az ügyében eljáró hivatalos személyek válogatott jogsértéseket követtek el, felülbírálati indítványa erre vonatkozóan semmilyen konkrét adatot, tény nem tartalmaz.
- [38] Összefoglalva: Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog állított sérelmén keresztül valójában azt kifogásolja, hogy a bíróság miként értékelte az eljárás során felhozott érveit, a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozó jogértelmezést vitatja, azaz kizárólag törvényességi kérdéseket vet fel. Az indítvány azt célozza, hogy a bíróság által eldöntött tény- és jogkérdéseket felülbírálati bírósággént vizsgálja felül az

Alkotmánybíróság, és a támadott döntéstől eltérően, számára kedvezően értékeli. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [39] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek szerint arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggésben nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)*, *c)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. november 11.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró